नृत्यावसाने भगवानुपेन्द्रस्तत्याज धीमानथ तोयसङ्घान्। उत्तीर्य्य तोयादनुकूललेपं जग्राह दत्त्वा मुनिसत्तमाय।
उपेन्द्रमुत्तीर्णमथाशु दृष्ट्वा भैमा हि ते तत्यजुरेव तोयं। विभक्तगात्रास्त्वथ पानभूमिं कृष्णाज्ञया ते ययुरप्रमेयाः।
यथानुपूर्व्व्या च यथावयश्च यत्सन्नियोगैश्च तदोपदिष्टाः। अन्नानि ते वै बुभुजुः प्रतीताः पपुश्च पेयानि यथानुकूलं।
मांसानि पक्वानि फलाम्लिकानि चुक्रोत्तरेणाथ च दाडिमेन। निष्टप्तशूल्यान् शकलान् पशूंश्च तत्रोपजह्रुः शुचयोऽथ सूदाः।
सुस्विन्नशूल्यान्महिषांश्च बालान् भृष्टानसुनिष्टप्तघृतावसिक्तान्। वृक्षाम्लसौवर्चलचुक्रपूर्णान् पौरोगवोक्तानुजह्रुरेषां। ८४०
पौरोगवोक्त्या विधिना मृगाणां मांसानि सिद्धानि च पीवराणि। नानाप्रकाराण्युपजह्रुरेषां भृष्टानि पक्वानि च चुक्रचूतैः।
पार्श्वानि चान्ये शकलानि तत्र ददुः पशूनां घृतसञ्चितानि। सामुद्रचूर्णैर्वरचूर्णितानि चूर्णेन भृष्टेन च मारिचेन।
समूलकैर्दाडिममातुलङ्गैः पर्णाशहिङ्गार्द्रकभूस्तृणैश्च। तत्रोपदंशैः सुमुखोत्तरैस्ते पानानि हृष्टाः पपुरप्रमेयाः।
कट्वाकशूल्यैरपि पक्विभिश्च घृताम्लसौवर्चलतैलसिक्तैः। मैरेयमाध्वीकसुरासवांस्ते पपुः प्रियाभिः परिवार्य्यमाणाः।
श्वेतेन युक्तानपि शोणितेन भक्ष्यान् सुगन्धान् लवणान्वितांश्च आर्द्रान् किलाटान् घृतपूर्णकांश्च नानाप्रकारानपि खण्डका
द्यान्। ८४५
आपानपार्श्वोद्भवभोजमिश्राः शाकैश्च सूपैश्च बहुप्रकारैः। पेयैश्च दध्ना पयसाच वीराः खिन्नानि राजन् बुभुजुः प्रहृष्टाः।
तथा रसालाश्च बहुप्रकाराः पपुः सुगन्धानपि पालवीषु। सृतं पयः शर्करया च युक्तं फलप्रकारांश्च बहूंश्च खादन्।
तृप्ताः प्रवृत्ताः पुनरेव वीरास्ते भैममुख्या वनितासहायाः। गीतानि रम्याणि जगुः प्रहृष्टाः कान्ताभिनीतानि मनोहराणि।
आज्ञापयामास ततः समस्तां निशि प्रहृष्टो भगवानुपेन्द्रः। क्वालिक्यगानं बहुसंविधानं यद्देवगन्धर्व्वमुदाहरन्ति।
जग्राह वीणामथ नारदस्तु षड्ग्रामरागादिसमाधियुक्तां। झल्लीपकन्तु स्वयमेव कृष्णः सुवंशघोषं नरदेवपार्थः। ८५०
मृदङ्गवाद्यानपरांश्च वाद्यान् वराप्सरास्ता जगदुः प्रतीताः। आसारितान्ते च ततः प्रतीता रम्भात्थिता स्वाभिनयार्थतज्ज्ञा।
तयाभिनीते वरगात्रयष्ट्या तुतोष रामश्च जनार्द्दनश्च। अथोर्व्वशी चारुविशालनेत्रा हेमा च राजन्नथ मिश्रकेशी।
तिलोत्तमा चाप्यथ मेनका च एतास्तथाऽन्याश्च हरिप्रियार्थं। जगुस्तथैवाभिनयञ्च चक्रुरिष्टैश्च कामैर्म्मनसोऽनुकूलैः।
ता वासुदेवोप्यनुरक्तचित्तः संनृत्यगीताभिनयैरुदारैः। नरेन्द्रसूनो परितोषितेन ताम्बूलयोगेन वराप्सरोभिः।
तदागताभिर्नृवराहृतास्तु कृष्णेप्सया मानमयास्तथैव। फलानि गन्धोत्तमवन्ति वीराश्क्वालिक्यगान्धर्व्वमथाहृतञ्च। ८५५
कृष्णेच्छया च त्रिदिवान्नृदेव अनुग्रहार्थं भुवि मानुषाणां। स्थितञ्च रम्यं हरितेजसैव प्रयोजयामास सरोक्रियेथः।
क्वालिक्यगान्धर्व्वमुदारबुद्धिस्तेनैव ताम्बूलमथ प्रयुक्तं। प्रयोजितं पञ्चभिरिन्द्रतुल्यैश्क्वालिक्यमिष्टं सततं नराणां।
शुभावहं वृद्धिकरं प्रशस्तं मङ्गल्यमेवाथ तथा यशस्यं। पुण्यञ्च पुण्याभ्युदयावहञ्च नारायणस्येष्टमुदारकीर्त्तेः।
जयावहं धर्म्मधुरावहञ्च दुःस्वप्ननाशं परिकीर्त्त्यमानं। करोति पापञ्च तथा विहन्ति शृण्वन् सुरावासगतो नरेन्द्रः।
क्वालिक्यगान्धर्व्वमुदारकीर्त्तिर्म्मेने किलैकं दिवसं सहस्रं। चतुर्युगानां नृप रेवतोऽथ ततः प्रवृत्ता सुकुमारजातिः। ८६०
गान्धर्व्वजातिश्च तथापराणि दीपाद्यथा दीपशतानि राजन्। विवेद कृष्णश्च सनारदश्च प्रद्युम्नमुख्यैर्नृप भैममुख्यैः।
विज्ञातमेतद्धि परे यथावदुद्देशमात्राणि जनोऽस्तु लोके। जानन्ति क्वालिक्यगुणोदयानां तोयं नदीनामथ वा समुद्रे।
ज्ञातुं हि शक्यं हिमवान् गिरिर्व्वा पलायतो वा गुणतोऽथ वापि। शक्यं न तच्क्वालिक्यमृते तपोभिस्तानि विधानान्यथ
मूर्च्छनासु।